

Václav z Police	dal	v den Přenesení sv. Václava,
Michal z Krapic	dal	pod ctihodným mužem M.
Jan z Halberstatu	dal	Janem Artsenem z Lange-
Olav z Abbo	dal	veltu, kteří oba sejítí dosti
Wipert Vos	dostal odklad	slavnostně... ^{b)}

b) Z nečitelného konce v Monumenta universitatis Pragensis I. pře-
tištěno: „slavnostně v testamentu nadal.“

V.

LISTINA VEŘEJNÝCH NOTÁŘŮ,

*potvrzující opis Kutnohorského dekretu krále Václava,
daná 28. září 1414.*

Ve jménu Páně amen. Roku jeho narození tisícího čtyř-
stého čtrnáctého, indikce sedmé, v úterý 28. měsíce září,
v hodinu nešporů nebo tak asi, za papežství nejsvětějšího
v Kristu otce a pána našeho, pana Jana, boží prozřetelností
papeže dvacátého třetího, léta jeho pátého, v koleji Karlo-
vě, položené ve Větším městě pražském, v přítomnosti nás
veřejných notářů dole psaných i podepsaných svědků,
k tomu zvláště postavených i dožádaných, za času ctihod-
ného muže, pána a mistra Havla z Úterýho, rektora živné
obce pražského učení, jediného soudce pánů mistrů, dokto-
rů a žáků téže obce v tom učení působícího, ne se zdůraz-
něním vlastního jména, ale pod tím jménem důstojenství
rektor od apoštolského stolce přikázaného a zvláště určeného,
an sám se svými rádci, jemu skrze řečenou obec obvyklým
způsobem ustanovenými k vyřizování rozepří a potřeb ře-
čené obce, seděl k slyšení při a k vypovídání právních nálezů
na obvyklém místě na soudě, objevil se před ním ctihodný

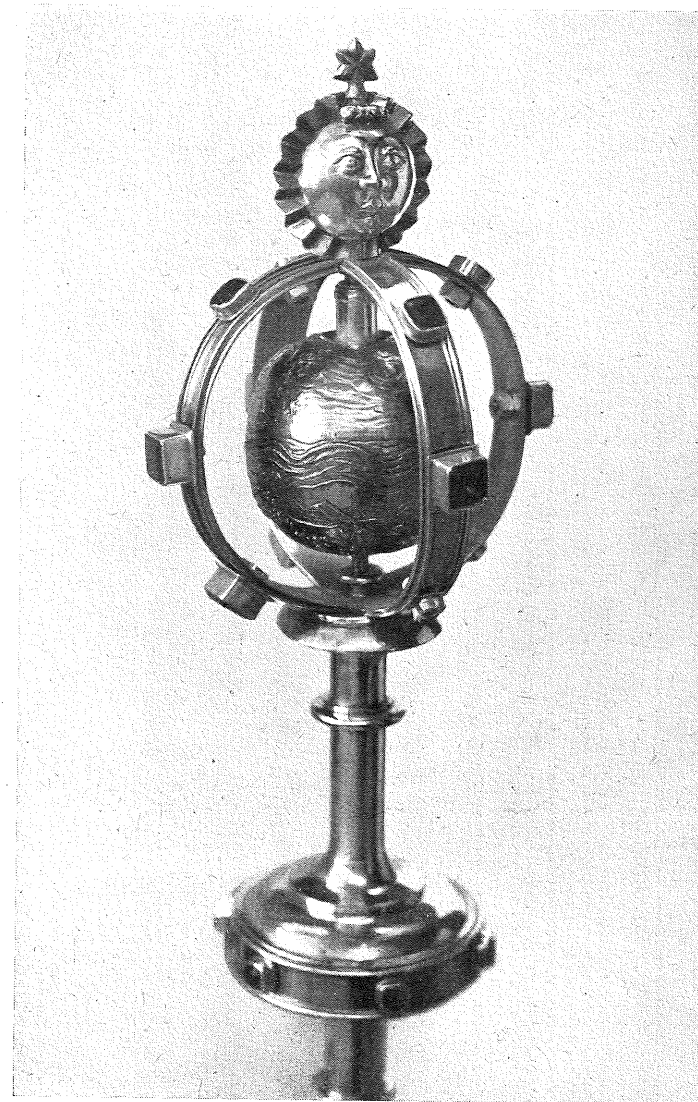
muž, M. Jan z Příbramě, prokurátor, a jménem prokurátora
ctihodného a učeného muže M. Jana řečeného Hus z Hu-
since, svaté theologie bakaláře zřízeného, jehož prokurátor-
ský úkol je nám, dole psaným veřejným notářům dosta-
tečně znám, a důtklivě žádal, aby mu bylo od pana Havla,
rektora, dovoleno poříditi výtah, přepsati a v opis uvésti
uzavření někdy za rektorátu M. Zdeňka z Labouně rozhod-
nuté a učiněné skrze mistry a doktory i všechny podřízené
studenty řečené obce, do knihy statutů té obce zapsané,
do veřejné podoby uvedené skrze nás, veřejné notáře dole
psané, a pečeti rektorátu řečené obce zpečetiti, také ochranu
toho pana rektora položiti a nález přičiniti, že tomu opisu
jak v soudě, tak mimo soud platí plná víra. Kterýžto pan
rektor z rady svých rádců skoro ihned předložil kterous
knihu svázanou v dřevěných deskách, červenou kůží pota-
ženou, na pergamenu psanou, v níž jsou zapsána a zpravidla
se zapisují statuta, skrze mistry, doktory a žáky předřečené
obce přísahami utvrzená, i uzavření mistrů a doktorů jme-
nované obce, a tu knihu otevřev, ukázal prstem na uzavření
učiněné za rektorátu řečeného M. Zdeňka z Labouně skrze
mistry a doktory i všechny podřízené a žáky už jmenované
obce, tím samým M. Janem z Příbramě označené; a to
uzavření na prosbu řečeného M. Jana rozkázal a dovolil
nám, veřejným notářům dole psaným, vytáhnouti, přepsati,
opis poříditi a ve veřejnou formu uvésti i pečeti rektorátu
obce jmenovaného učení poručil pověřiti, chtěje a nalézaje,
aby témuž opisu jak v soudu, tak mimo soud plná víra byla
příznávána a ten opis aby víru vzbuzoval v řízení. Tomu
všemu i jednotlivým částem stejně připojil svou svěřenou
ochranu a rozhodnutí. Toho uzavření následuje znění od
slova k slovu a je takové: Léta Páně tisícího čtyřstého de-
vátého, dne 27. měsíce září, za rektorátu M. Zdeňka z La-
bouně v plném shromáždění obce pod trestem závazku po-
slušnosti a neodporování, a jako milujete dobro obce,
uzavřeno jest, že se královský list dole psaný vkládá do

knihy a v statuta obce od slova k slovu. To uzavření bylo vyhlášeno před svolaným shromážděním veškeré jmenované obce téhož roku, dne 13. měsíce října v síni řádných disputací a došlo schválení i bylo ode všech přijato, aniž kdo odporoval. Toho listu znění v plnosti následuje a je takové: Václav, z boží milosti král římský, vždy rozmnožitel říše, a český král. Ctihodní, věrně oddaní, milí. Ačkoliv jsme všeobecně povinni usilovati o prospěch všech lidí, přece nejsme zavázáni s úzkostlivou pečlivostí přáti do té míry, aby snad docházelo k podléhání ztrátám a škodám od těch, kteří, připoutáni příhodností místa i času nebo některých jiných věcí, jsou s námi jakýmsi osudem spojeni. Neboť ačkoliv každý člověk je povinen každého člověka milovati, přece náleží, aby to milování vycházelo toliko od lásky zřízené. Pročež cizinci před příbuzným v lásce dají přednost je zřízeného milování zvrácení, neboť pravá láska vždy počíná od sebe samého a postupně jde na další podle příbuznosti. Poněvadž tedy německý národ, nemající vůbec v království českém obyvatelské právo, v jednotlivých jednáních obce pražského učení, jak k nám hodnověrná zpráva došla, tři hlasy sobě pro užitek osvojil a národ český, téhož království pravý dědic, toliko jediný hlas má a jeho užívá, my věru pokládáme za nespravedlivé a za velmi neslušné, aby z prospěchů obyvatel, jimž připadá řádné nástupnictví, cizinci a přistěhovalci v hojnosti oplývali a oni se cítili nevhodnými nedostatky utlačeními, rozkazujeme vám mocí tohoto listu a přísně, vůbec tak chtějíce míti, abyste ihned po spatření tohoto listu bez jakéhokoliv odporu a zdráhání byli povinni český národ v jednotlivých radách, soudech, zkouškách, volbách a kterýchkoliv jiných jednáních a opatřeních universitních podle vzoru řádu, kterého používá galský národ v obci učení pařížského a mají jiní národové v Lombardii a Italii, ke třem hlasům připustiti ve všech způsobech, ponechávající, aby té výsady o hlasech od nynějška dále do budoucnosti v pokoji užíval a ji držel, jinak

nečiníce, chcete-li se nejtěžšího našeho hněvu zcela vyvarovati. Dáno na Horách Kutných dne 18. měsíce ledna, kralování našich českého léta XLVI, římského pak XXXIII. Nadpisu je znění tohle: Ctihodným rektorovi a celé obci učení pražského, věrným našim milým. Stalo se to léta, indikce, papežování, dne, měsíce, hodiny a v místě, které jsou svrchu udány, za přítomnosti poctivých mužů Matěje Konrádova z Hostouně, bakaláře, Jana ze Štáhlav, Jiřího z Bělé, Buzka ze Slepotic, studentů svobodných umění řečené university, Mikuláše z Prahy, prodavače knih, Kříže, posla napřed psané obce, a Matěje z Hostouně, řečeného Farář, vrátného domu dříve jmenované Karlovy koleje, hodnověrných svědků při předeslaném.

(Znamení). A já Michal, syn někdy Mikuláše z Prachatic pražské diecése, z císařské moci veřejný notář, poněvadž dříve praveným prosbě, předložení knihy statutů a uzavření, okázání zápisu v ní, vyhlášení ochrany i rozhodnutí i všech jiných a jednotlivých dříve psaných věcí, co se tak, jak je předepsáno, dály a řídily, spolu s Jakubem, dole podepsaným druhem, a za přítomnosti svědků dříve poznamenaných byl jsem osobně přítomen a viděl jsem to se díti i slyšel jsem a vše dříve řečené, jak jsem v té knize shledal, s jmenovaným druhem opsal, v opis převzal a podal i připravil, a poněvadž jsem jinými úkoly zaměstnán, skrze jiného poctivě tu slovo od slova jsem dal opsati, nic nepřidává ani uměňuje nebo přemísťuje, co by podstatu skutku měnilo nebo smysl vystřídalo; a učiniv prve náležité zkoumání i srovnávání přítomného opisu s knihou i zápisem, do ní pojatým, protože jsem shledal, že spolu souhlasí, tedy tu jsem se z rozkazu a moci pana Havla, rektora a soudce napřed psaného, vlastní rukou podepsal, zveřejnil, v tuto veřejnou podobu uvedl obyčejným i obvyklým svým znamením a jménem spolu s připojením pečeti rektora obce dříve psaného učení vyznačil, dožádán a vyzván pro víru a svědectví všech i jednotlivých věcí předeslaných.

(Znamení). A já Jakub Moleš, syn někdy Ambrože Pražského, přísežný veřejný notář z císařské moci a všech pánů mistrů, doktorů i žáků živné obce pražského učení, protože jsem všem i jednotlivým věcem spolu s Michalem z Prachatic, mým druhem svrchu psaným, a za přítomnosti svědků nahoře jmenovaných byl osobně přítomen a to vše i jednotlivosti tak se díti jsem viděl i slyšel, ale zaměstnán jinými úkoly, skrze jiného poctivě psáti jsem dal, sebe jsem vlastní rukou podepsal, zveřejnil a v tuto veřejnou podobu uvedl; a učiniv dříve náležité zkoumání tohoto veřejného opisu s knihou statutů i s dříve řečeným zápisem, do ní pojatým, poněvadž jsem shledal, že se shodují, tu jsem se z rozkazu a moci pana Havla, rektora a soudce obce pražského učení předřečeného, vlastní rukou, jak je pověděno, podepsal, zveřejnil a v tuto veřejnou podobu uvedl i svým obyčejným znamením i jménem spolu s přivěšením pečeti rektorátu toho učení vyznačil, vyžádán a pozván pro víru a svědectví všech i jednotlivých věcí předeslaných x.

8. Hlavice žezla fakulty filosofické.